

MUSICA FALSA | MUSICA VERA

13 – 18 / 6 / 2023

Expozice nové hudby

35. ročník

Programový
katalog

ÚT 13/6/2023, Besední dům, 19:00

JUST NONE OF THOSE THINGS

FAGASCHINSKI, THIEKE Just None of Those Things

The International Nothing

Michael Thieke, Kai Fagaschinski klarinety

ST 14/6/2023, Besední dům, 19:00

BEYOND CAGE

BROWN December 1952

WOLFF For Five or Ten People

ADAMČIAK Configurations for Large Orchestra

GRYGAR Barevná partitura

STEKLÍK Ptačí partitura

STANGL Something is Trembling

VRBA Rope

Prague Improvisation Orchestra

ČT 15/6/2023, Besední dům, 19:00

INTERFERENCE

PLUM, VÍTOVÁ Siefenblasen, Interference,
Flug nach Afrika, Voda, Ketarvolok, Sova, Sembawue,
Slunce, Die Verheissung

Annabelle Plum zpěv

Žaneta Vítová akordeon

PÁ 16/6/2023, Besední dům, 19:00

HERE AND NOW

ZLÁMAL Here and Now

Pavel Zlámal Contemporary Ensemble

dirigent Pavel Zlámal

SO 17/6/2023, Besední dům, 19:00

IN SITU

SANTOS SILVA All The Rivers

HAUTZINGER Gomberg

CORNER The Art of No Art

HAUTZINGER, JEFFERY, SANTOS SILVA In Situ

Franz Hautzinger čtvrttónová trubka

Hilary Jeffery alpský roh, trombon

Susana Santos Silva trubka

NE 18/6/2023, Kamenná kolonie a okolí, 15:00

BCO ROZŠÍŘUJE REALITU KAMENNÉ KOLONIE

Roztroušeno po Kamence

procházka po Kamenné kolonii rozšířená o svébytnou
hudební kompozici

NEJTEK The Stone Colony

BCO – Brno Contemporary Orchestra

dirigent Pavel Šnajdr

NE 18/6/2023, Besední dům, 19:00

BCO ROZŠÍŘUJE REALITU BESEDNÍHO DOMU

VARÈSE Hyperprism

MATEJ JMF for DM

NEJTEK The Stone Colony

ANDRIESEN Workers Union

BCO – Brno Contemporary Orchestra

dirigent Pavel Šnajdr

Mezinárodní hudební festival Brno
Expozice nové hudby

MUSICA FALSA | MUSICA VERA

Záštitu převzali

Martin Baxa,
ministr kultury ČR

Jan Grolich,
hejtman Jihomoravského kraje

Markéta Vaňková,
primátorka statutárního města Brna

Vojtěch Mencl,
starosta městské části Brno-střed

Mezinárodní hudební festival Brno
je členem České asociace festivalů.

Statutární město Brno
finančně podporuje Filharmonii Brno.

Pořadatel:
Filharmonie Brno, příspěvková organizace

Filharmonie
Brno Philharmonic

Čestný výbor MHFB

Jan Grolich,
hejtman Jihomoravského kraje

Markéta Vaňková,
primátorka statutárního města Brna

Mikuláš Bek,
ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR

Petr Michálek,
rektor Janáčkovy akademie múzických umění

Jiří Morávek,
generální ředitel SNIP & CO

Umělecká rada MHFB

předseda

Josef Třeštík

místopředseda

David Mareček

členové

Aleš Březina, Jan Hlaváč, Pavla Hujňáková, Marie Kučerová,
Vladimír Maňas, Daniel Matej, Vítězslav Mikeš, Nora Obrtelová,
Viktor Pantůček, René Swiderský, Lucie Šnajdrová,
Jaroslav Šťastný, Jiří Zahrádka, Jan Žemla

Generální intendantka

Marie Kučerová

Dramaturg ENH

Daniel Matej

Manažerka festivalu

Lucie Šnajdrová

EXPOZICE NOVÉ HUDBY (vznik 1987) je festival soudobé experimentální hudby, který chápe „expozé“ ve svém názvu nejenom jako prezentaci, ale též jako interakci, participaci a živou komunikaci s veřejností a veřejnými prostory. Od roku 2012, kdy se pořadatelem festivalu stala Filharmonie Brno, sledovala dramaturgie různá témata, vycházející z prostorových dispozic města Brna, ale také z požadavku reflexe pestré škály tendencí soudobé hudební produkce. Věnovala se zvukové instalaci, hlukové kompozici, intervencím do veřejného prostoru i veskrze tradičnímu koncertnímu provozu. Od roku 2020 má festival nového dramaturga, který připravil opět nový pohled na vnímání současné tvorby.

Slovo dramaturga

Dramaturgickým záměrem 35. ročníku Expozice nové hudby je obrátit pozornost k prostoru mezi kompozicí a improvizací s cílem „obhájit pravost“ každé dobré a přesvědčivé hudby, ať už vznikala jakýmkoli způsobem. Všechny projekty, které tvoří program festivalu, se pohybují v oblasti „ještě improvizované, ale už komponované“, nebo vice versa „ještě komponované, ale už improvizované“ hudby. Některé z nich byly buď přímo festivalem objednány, nebo s ním vznikly v úzké spolupráci.

S výjimkou jednoho projektu v exteriérech Kamenné kolonie se letos všechny koncerty odehrají v podmanivých prostorách Besedního domu. Dají tak zaznít zvukovému ztělesnění různých jedinečných možností uchopení hudebního a tvůrčího procesu ve vynikajících akustických podmínkách tohoto nádherného koncertního sálu s jeho mnoha zákoutími.

Věříme, že akce, které jsme letos pro brněnské (a doufajme, že i mezinárodní) publikum připravili, budou již po pětatřicáté bohatou, pestrou a umělecky hodnotnou prezentací nejrozdílnějších podob krásy hudby dneška.

Daniel Matej, dramaturg Expozice nové hudby

Founded in 1987, the **EXPOSITION OF NEW MUSIC** is a festival of contemporary experimental works, which sees the “exposition” of its title not solely as a presentation, but also as interaction, participation and lively communication with people and the public space.

Since 2012, when the Filharmonie Brno became the festival's organiser, our programming has followed various threads, based on the spatial arrangements of the city of Brno, and responding to a need to reflect the rich gamut of trends present in contemporary musical productions. Thus, the Exposition has focused on sound installations, noise music and musical interventions into the public space, as well as traditional concert performances. Since 2020, the festival has a new programmer, who proposes his own perspective on contemporary music.

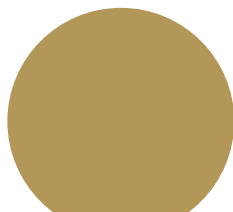
A Word from the Programmer

The 35th Exposition of New Music has been designed to turn our attention to the space between composition and improvisation, with the objective of “vindicating the rightness” of every piece of good and convincing music, however it came to be. The projects on the festival programme range from those that are “improvised, but starting from composed music” to those that are “composed, but starting from improvised music”. Some were specially commissioned by the festival, others were created in close collaboration with it.

With the exception of one outdoor event in Kamenná kolonie (The Stone Colony), all the concerts this year will be held in the enchanting premises of Besední dům. This venue will allow the various, unique embodiments in sound of the musical and creative process to resound in the outstanding acoustics of this beautiful concert hall with its many interesting nooks.

We trust that the events we have prepared this year for the audience in Brno and internationally will provide, for the 35th time, a rich, colourful and artistically valuable presentation of the varied beauties of the music of today.

Daniel Matej, Exposition of New Music programmer

JUST NONE OF THOSE THINGS

ÚTERÝ
13/6/2023
19⁰⁰

Besední dům

JUST NONE OF THOSE THINGS

KAI FAGASCHINSKI (1974)

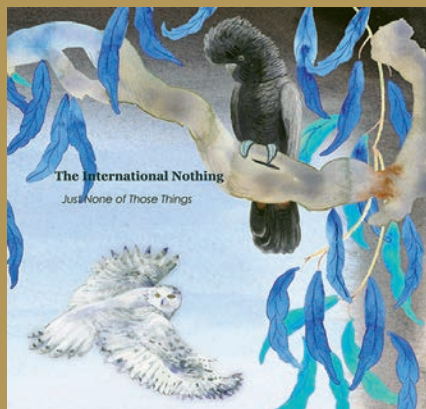
MICHAEL THIEKE (1971)

Just None of Those Things (2019–2021)

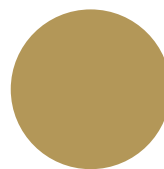
The International Nothing:

Kai Fagaschinski klarinet

Michael Thieke klarinet

© Ftarri / tanabemse

Experimentální klarinetové psycho-akustické duo po čase přijíždí do Brna představit další ze svých unikátních projektů, ve kterém je hudba pečlivě zpracovávána do přesné a detailní podoby společným experimentováním. Proslulé německé duo vydalo pět alb a jeho koncerty mají oprávněnou pověst neuvěřitelných

uměleckých zážitků.

The experimental clarinet psycho-acoustic duo returns to Brno after some time to present another of their unique projects in which the music is painstakingly processed to a precise and detailed form by collective experimentation. The celebrated German duo have five albums under their belt and their concerts are rightly reputed to provide incredible artistic experiences.

Berlínské duo představuje své páté album a druhou dlouhou (long-term) skladbu *Just None of Those Things*, na níž intenzivně pracovalo během dvou a půl let. Dva klarinety ve skladbě nacházejí nové nuance a hloubku autorského zvukového jazyka a pokračují v eliminaci stop zanechaných historií svých nástrojů. Duo se vydává do nových teritorií: mohou se objevovat či opět mizet asociace dosud neznámé folkové hudby nebo analogových syntezátorů. Pomalá a něžná artikulace jako by usmířovala abstrakci s hudebností. Oba klarinety souzní v rámci jedné mnohvrstevnaté entity. Jejich kolektivní hlas možná rozpoznáte, bezpochyby však nyní sahají hlouběji do propasti podivnosti. Poněkud dvojznačně řečeno: snad se jedná o jejich dosud nejsyrovější a přitom nejvybroušenější dílo, které prozkoumává jak ta nejfuturističtější, tak ta nejprapůvodnější zvuková teritoria.

Klarinetové psycho-akustické duo **The International Nothing** sídlí v Berlíně založili v roce 2000 **Michael Thieke** a **Kai Fagaschinski**. Společně skládají mnohvrstevnaté zvukové skulptury s využitím multifoniky, záznějů a diferenčních tónů, tvořících nedílnou součást jejich jazyka. Oba hudebníci jsou sice známí jako improvizátoři, v tomto projektu však rozvíjejí a interpretují výlučně své autorské kompozice, vytvořené s nesmírnou péčí o detail a přesnost. Díla dua vyšla na pěti albech u japonského labelu Ftarri.

BEYOND CAGE

STŘEDA

14/6/2023

19⁰⁰

Besední dům

BEYOND CAGE

EARLE BROWN (1926–2002)

December 1952

CHRISTIAN WOLFF (1934)

For Five or Ten People (1962)

MILAN ADAMČIAK (1946–2017)

Configurations for Large Orchestra (1970)

MILAN GRYGAR (1926)

Barevná partitura (1972)

JAN STEKLÍK (1938–2017)

Ptačí partitura (2015)

BURKHARD STANGL (1960)

Something is Trembling (2017)

PETR VRBA (1974)

Rope (2017)

Prague Improvisation Orchestra (PIO):

George Cremaschi kontrabas

David Danel housle

Didi Kern bicí

Katharina Klement klavír

Michal Matejka elektrická kytara

Elia Moretti vibrafon, perkuse

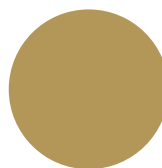
Ivan Palacký pletací stroj Dopleta 180, elektronika

Renata Raková klarinet, basklarinet

Burkhard Stangl elektrická kytara

Petr Vrba trubka, elektronika

Projekt vznikl ve spolupráci s Expozicí nové hudby.

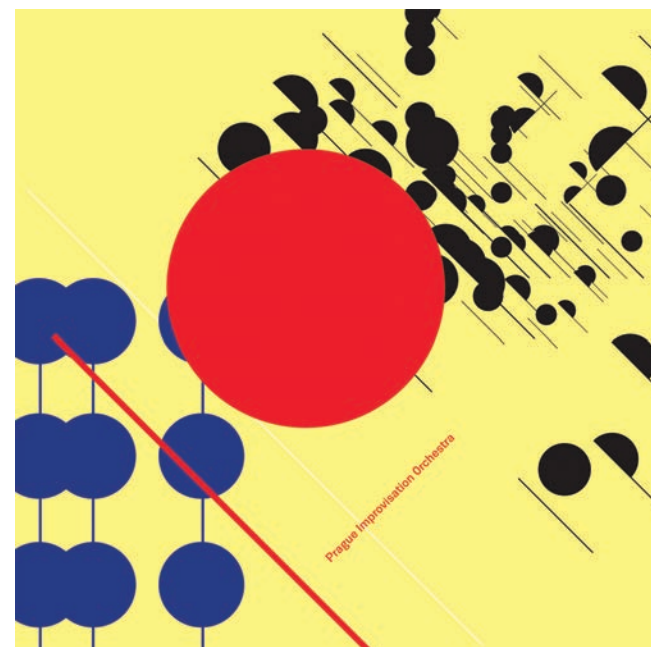
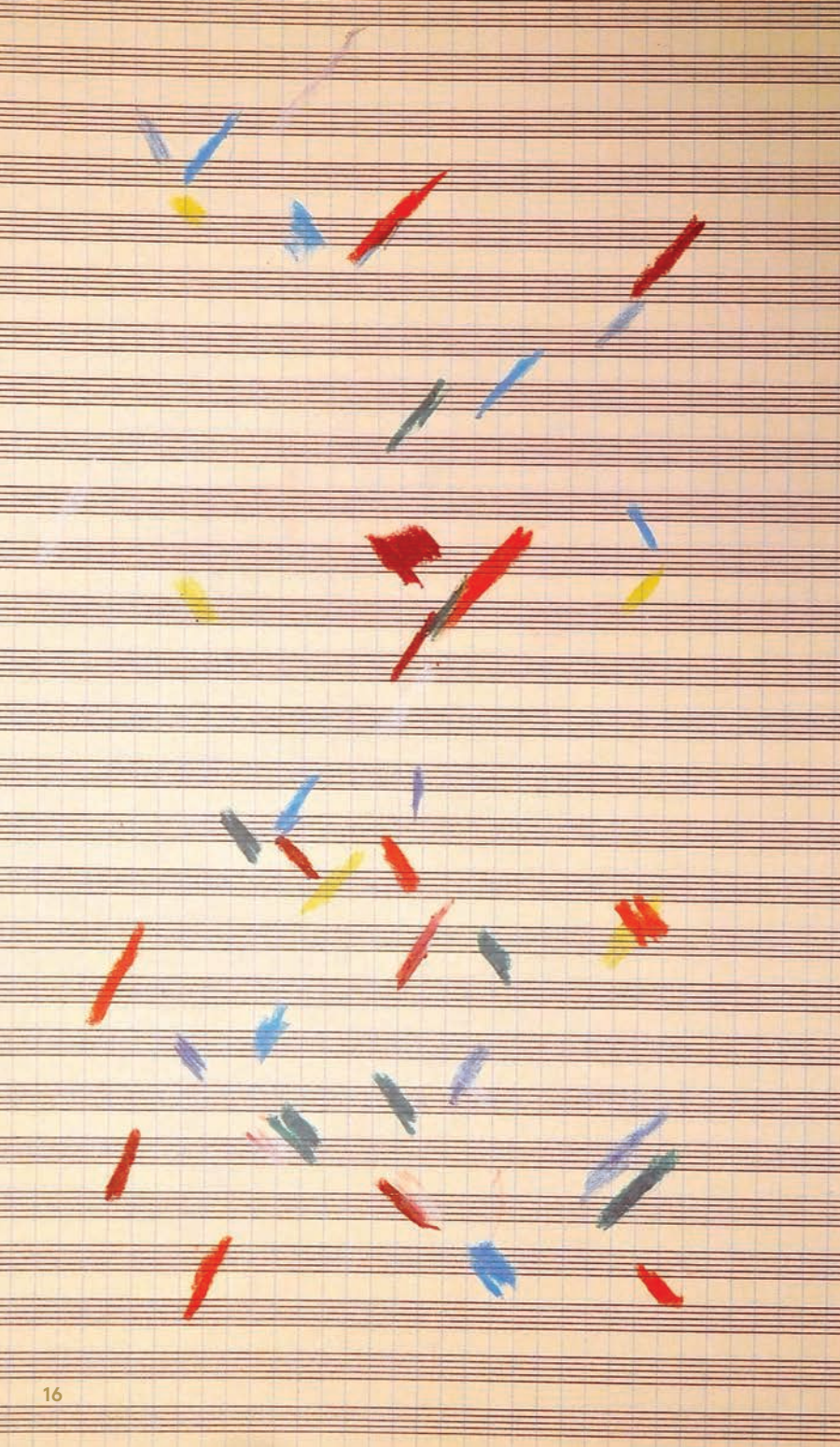
Hudební myšlení a tvorba Johna Cage měly ohromný vliv nejen na americké skladatele, ale i na celou světovou poválečnou hudební scénu. Mezinárodní seskupení převážně improvizujících hudebníků připravilo nový program, ve kterém se zaměří na grafické i jinak „otevřené“ partitury z prostředí newyorské školy (Brown,

Wolff), stejně jako z prostředí česko-slovenského undergroundu (Adamčiak, Grygar, Steklík), které v programu doplní skladby hráčů ansámblu Burkharda Stangla a Petra Vrby.

John Cage exerted a huge influence not just on contemporary US composers but on the entire international post-war music world. PIO will perform scores by three 20th century Czechoslovak composers strongly influenced by Cage's aesthetics (interestingly, all are also well known as visual artists) as well as works by his close associates in the New York School. Rounding out the program will be compositions by PIO founding member Petr Vrba and frequent guest Burkhard Stangl from Vienna.

Během sedmdesátí let od chvíle, kdy se objevila první vlna grafických partitur, se toho hodně změnilo. Mezi tradičními formami kompozice na straně jedné a improvizací na straně druhé se objevila velmi plodná zlatá střední cesta. Notační možnosti a kompoziční formy i materiály prudce narostly a koncept improvizace se protáhl do nekonečna, takže teoreticky je možné takřka cokoliv. Kompozice využívající tyto různé možnosti se velmi rozšířily, a dokonce se z nich stalo něco běžného. „Dokonalý“ hudebník naší doby je zběhlý v mnoha sférách. PIO zmapuje tři oblasti tohoto meziprostoru.

První část koncertu se zaměří na dvě výrazné lokality spojené vlivem Johna Cage. **Earle Brown** a **Christian Wolff** tvořili nedílnou součást Cageova vnitřního kruhu, tzv. New York School. Brownovo dílo **December 1952** patří k nejranějším a nejslavnějším grafickým partiturám; autor jím nastavil standard jednoduchosti a elegance, který zůstává přesvědčivý dodnes, a etabloval partituru jako plnohodnotné výtvarné dílo a nejen jako původce zvuku. Wolffova skladba **For Five or Ten People** pak představuje další logický krok, totiž hledání větší hudební komplexnosti a skladatelského dohledu, přičemž ovšem zůstávají otevřené možnosti pro interpretaci. Dostáváme se tím konečně k jednomu z ústředních aspektů výše zmíněné „zlaté střední cesty“: jak skladatel nalezne rovnováhu mezi svou kompoziční vizí, svobodou, již poskytné interpretům, a momentem překvapení, což mají být důležité cíle grafických partitur? Pokud je skladatelský dohled příliš striktní-

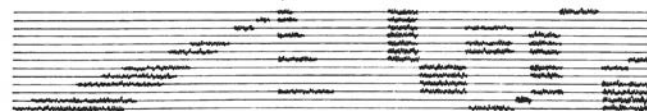
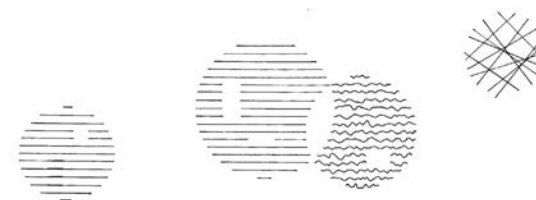
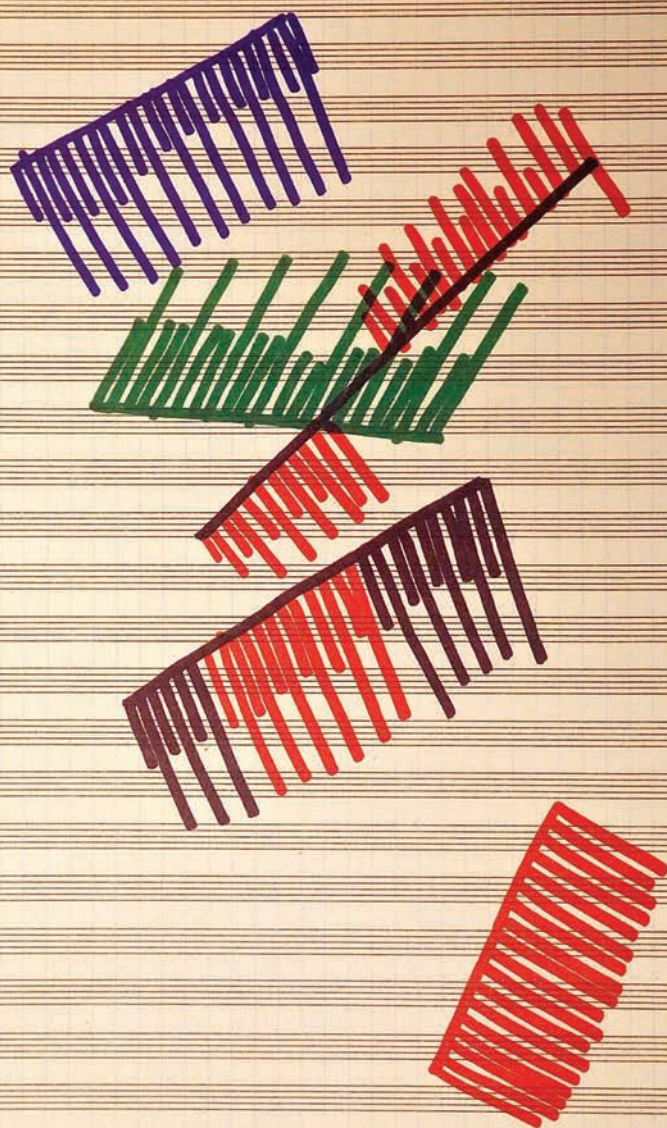

LP © Poliš / Klára Zahradková

ní, mohl by autor partituru rovnou vypsát do detailu, zatímco pokud je struktura příliš volná, má to často paradoxně omezující efekt a lepšího výsledku by se dosáhlo volnou improvizací.

Také v Československu byl Cageův vliv pociťován, v posledku možná silněji ve výtvarném umění než ve skladatelských kruzích. **Milan Grygar** a **Jan Steklík** jsou dnes známí převážně jako výtvarníci, v Grygarově případě jej však jeho zvukové nahrávky z 60. let umísťují do předvoje evropských „zvukových umělců“. **Milan Adamčíak** měl hudební a hudebněvědné vzdělání, byl ale i skvělým mezioborovým umělcem, jehož tvorba zasáhla rozličné oblasti tvůrčího spektra. Cage si velmi považoval, a dokonce s ním i spolupracoval. Všichni tři skladatelé naplnili a rozšířili příslib Earlea Browna a vytvořili zvukové partitury, fungující i jako svébytná výtvarná díla.

Na programu druhé části koncertu jsou dvě skladby zkomponované přímo pro PIO, *Something is Trembling* rakouského skladatele **Burkharda Stangla** a *Rope* člena PIO **Petra Vrby**. Představují přímější přístup, který se orchestru osvědčil. Skladby jsou připravené pro konkrétní hudebníky, kteří se na daném vystoupe-

partitura, Milan Adamčík

ní podílí, celkově jsou však flexibilní a mohou být adaptovány pro různé situace. Co se výtvarné stránky týče, vědomě umělecký přístup je pryč a partitura se navrácí ke své roli funkčního podrobného plánu a praktického nástroje sloužícího kýženému hudebnímu výsledku. Obě skladby se objevily na dvojLP z roku 2018, nahráném v Českém rozhlasu v Praze.

George Cremaschi

Petr Vrba a George Cremaschi založili **Pražský improvizací orchestr** (Prague Improvisation Orchestra, PIO) v roce 2012 jako platformu pro improvizaci v rámci velké skupiny, pracující s řízenou a volnou improvizací, otevřenými partiturami a grafickou notací. Za dobu existence orchestru zorganizovali více než šedesát vystoupení, každé jiné a většinou specifické pro dané místo. Akci se zúčastňuje sedm až dvacet interpretů, často je přítomna vizuální a pohybová složka a soubor si pozval i desítky mezinárodně uznávaných hostů. Vystoupení na Expozici nové hudby se zúčastní Katharina Klement a pravidelní spolupracovníci PIO Didi Kern a Burkhard Stangl. Všichni tři žijí a působí ve Vídni.

< partitura, Milan Grygar

ČTVRTEK
15/6/2023
19⁰⁰
Besední dům

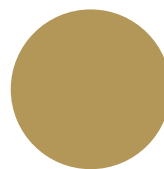
INTERFERENCE

INTERFERENCE

ANNABELLE PLUM ⁽¹⁹⁸⁴⁾, **ŽANETA VÍTOVÁ** ⁽¹⁹⁹¹⁾

Siefenblasen
Interference
Flug nach Afrika
Voda
Ketarvolok
Sova
Sembawue
Slunce
Die Verheissung

Annabelle Plum zpěv
Žaneta Vítová akordeon

Annabelle Plum a Žaneta Vítová se společně věnují hudbě pro experimentální hlas a akordeon. Jejich tvorba je zabarvena nevšední zvukově poetickou malbou meandrující mezi každodenní všedností a intenzivní emocionalitou. Komponované části se snoubí se sférami volné improvizace. Za použití rozšířených technik hry

na nástroje autorky čerpají inspiraci z evropské hudební tradice a také z kořenů world music. Zpěvačka Annabelle Plum používá svůj hlas v rozsahu od sopránu po masivní kontraalt v široké paletě zabarvení. Akordeonistka Žaneta Vítová čerpá inspiraci z free jazzu a soudobé hudby. Jejich společná živá vystoupení vtáhnou posluchače do neznámého světa, kde se femininní křehkost snoubí s nespoutanou živelností.

Annabelle Plum and Žaneta Vítová together create music for experimental voice and accordion. Their works are an unusual, poetic painting in sound, meandering between intense emotion and the merely mundane. The composed parts are connected to bits of free improvisation. Using extended instrumental techniques, the musicians draw their inspiration from the European musical tradition as well as from the roots of world music. Annabelle Plum's voice ranges from soprano to a powerful contralto with a broad palette of musical colour. The accordionist, Žaneta Vítová, is inspired by free jazz and contemporary music. Their joint live performances draw the audience into an unknown world, where feminine delicacy meets unbridled spontaneity in.

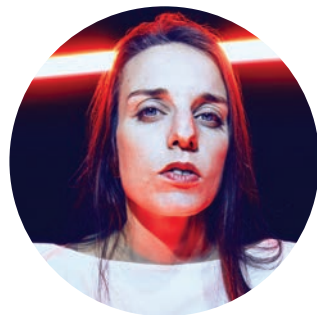
Volná improvizace jako prvotní vakuum možností, ze kterého vznikají nové hudební světy. Ty jsou pak fixovány a opracovávány do jasnějších kontur a struktur. Během performance se hudebnice volně pohybují v již nalezených strukturách a zpět do všeobjímajícího vakuu improvizace. Každé vystoupení je proto jiné, tvořené nově v reálném čase koncertu.

Interference neboli „rozladění“ je název debutového alba vydaného na podzim 2021 v nakladatelství Ma Records. Hudebnice v něm vyjadřují křehkost i drsnost zároveň, přenášejí posluchače do světa vzdálené Afriky a zpět do českých luhů a hájů. Výrazná je zde linka ekologického apelu, která začíná v písni *Voda* a pokračuje v písních *Slunce* a *Die Verheissung*. V první jmenované písni je naturalisticky vykreslen stav suchem zmítané země, kdy původcem všeho dobra i zla je slunce, které hřeje a zároveň ničí. Poslední píseň z ekologické trilogie nabádá člověka, aby nespo-

léhal na vyšší moc, ale vzal zodpovědnost do svých rukou. Křehkost a pomíjivost lidského života v písni *Seifenblasen* je přirovnávána k mýdlové bublině a opakující se svět běžící pozpátku popisuje píseň *Ketarvolok*. Ústřední píseň *Interference* hledá rovnováhu mezi harmonií a disharmonií: původně jeden tón se rozkolísá do velkého chaosu, aby zpětně našel harmonii a řád. Texty tvoří Annabelle, a protože se narodila v Německu českým rodičům, tak se pohybuje mezi oběma jazyky zcela přirozeně.

Annabelle a Žaneta spolu vystupují od roku 2016, od jejich prvního vystoupení na dubstepovém festivalu na Zvíkově. Do té doby fungovalo toto duo ve vztahu učitel/žák, v němž Annabelle učila Žanetu hlasovou průpravu a improvizaci podle školy Roye Harta, kterou prošla pod vedením Hartova pokračovatele Jonathana Hart Makwaii. Žaneta pak aplikovala tyto principy ve hře na akordeon a začlenila se na scénu brněnských improvizátorů.

Žaneta Vítová

Zpěvačka a hlasová performerka **Annabelle Plum** využívá svůj více jak tří oktávový rozsah v současné hudbě, improvizaci a jazzu. Zaměřuje se na experimentální hlasové techniky a na práci s barvou tónu. Zabývá se interpretací grafických partitur a performancí v prostoru.

Vystudovala divadelní umění na Brown University (USA) a Performance Design and

Practice (University of the Arts London, Velká Británie). Rozšířené hlasové techniky studovala u Jonathana Hart Makwaii (Francie a USA). Od roku 2009 žije v Praze, kde vede hlasové workshopy a vyučuje. Od roku 2016 studuje hlas pod vedením špičkové performerky divadla Noh Hisy Uzawy (škola Kanze) v Tokiu.

Uskutěnila světové premiéry skladatelek a skladatelů lana Mikysky, Petra Hory, Patrika Kakoa, Anny Vtípilové, Brigitty Muntendorf a Michala Wróblewského. Je zakládající členkou Topos Kolektivu, frontmankou formace Die Schatten (alternativní rock) a součástí mezinárodního tria Quarter to Three (mikrotonální improvizovaná hudba).

Žaneta Vítová je akordeonistka, skladatelka a lektorka pohybující se mezi žánry současné klasické hudby a volné improvizace. Pedagogicky působí na ZUŠ Kuřim. Základní dovednosti získala

na Pražské konzervatoři, odkud s různými odbočkami směřovala rovnou do praxe. Inspiraci nabyla z jazzového pole (Konzervatoř Jaroslava Ježka), z ateliéru performance (FAVU) a také z dvouleté praxe v lesní mateřské škole, kde se zabývala podporou a rozvojem přirozené hudební dovednosti a kreativity.

Kromě dua s Annabelle

Plum působí v jazzovo-klasické fúzi s prvky volné improvizace Dust in the Groove Radima Hanouska a v triu ConTRIology. Jako host se objevuje v opeře Národního divadla Brno, vystupuje s Brno Contemporary Orchestra, Ensemble Opera Diversa nebo s Haus Operou. Za covidových lockdownů vytvořila hudební knížku pro děti *Akordeon vypráví*, která je plná skladbiček, které podporují v dětech improvizaci a skladatelské dovednosti.

© Ma Records / Klára Doležalková

HERE AND NOW

PÁTEK
16/6/2023
19⁰⁰
Besední dům

© Lukáš Veselý, Jazz Goes To Town

HERE AND NOW

PAVEL ZLÁMAL

Here and Now pro improvizující ansámbl
premiéra

Pavel Zlámál Contemporary Ensemble:

Pavel Zlámál klarinet, saxofon

Jan Jirucha trombon

Jan Nepodal bicí, perkuse

Kristýna Švihálková steel drum, pila, perkuse

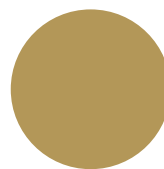
Jozef Zimka trubka

Jiří Kalousek elektrická kytara

Luan Goncalves kontrabas

Jaroslav Šťastný piano, varhany

Projekt vznikl na objednávku Expozice nové hudby.

Pavel Zlámál Contemporary Ensemble, soubor složený z vybraných hráčů klasické, soudobé i jazzové interpretace, provede pásmo otevřených autorských kompozic, kolektivních a řízených improvizací. Jde o hudbu organizovanou v daném okamžiku na daném místě („here and now“) vycházející z estetiky soudobé hudby

s prvky avantgardy a undergroundu. Stavebním kamenem díla je každý z přítomných hráčů, jeho hudební a improvizací schopnosti, a kompozičním postupem je hudební organizace v přítomném čase. Tato organizace je založená částečně na předepsané partituře, dále však i na interaktivní spolupráci, na intuici a na dirigentské signalizaci. Hudba tak není výsledkem pouze nacvičených či komponovaných frází, ale též na místě vytvářených hudebních myšlenek, vznikajících vztahů a souvislostí.

Made up of choice classical, contemporary and jazz improvisational performers, the Pavel Zlámál Contemporary Ensemble will play a programme of their own compositions involving collective and guided improvisation. This is music organised in the here and now, based on a contemporary musical aesthetic with elements of avant-garde and underground approaches. The players' musical and improvisatory abilities form the building blocks of the work; the compositional method is music developed in the present. This organisation is based in part on the written score, but also on interactive collaboration, intuition and the signals given by the conductor, making the resulting music not simply the outcome of rehearsed or composed phrases, but equally of the musical ideas, relations and connections that arise in a particular place.

Pavel Zlámál

Jozef Zimka pochází z Hodonína, je absolventem Brněnské konzervatoře a JAMU s rozšířením o studijní stáž v rakouském Grazu. Nyní působí jako sólotrumpetista orchestru Národního divadla v Brně.

Jan Jirucha, trombonista, skladatel a aranžér, absolvent konzervatoře Jaroslava Ježka, studuje skladbu na HAMU v Praze. Je výraznou postavou české jazzové scény, působí mj. v orchestru Gustava Broma či Jazz Dock Orchestra, pedagogicky působí na katedře jazzové interpretace na JAMU v Brně.

Jan Nepodal je absolvent konzervatoře v Ostravě a JAMU v Brně, prošel stáží Académie supérieure de musique ve Štrasburku a Sibeliovou akademií v Helsinkách. Je členem orchestru Národního divadla v Brně a působí jako externí pedagog na HAMU v Praze.

Luan Gonçalves, brazilský hráč na kontrabas působící v Praze, se hudebně pohybuje mezi soudobou vážnou hudbou, alternativou a jazzem. Je členem souborů Prague Quiet Music Collective, Jungle Debris, Tongu, Talaqpo, Stratocluster.

Jiří Kalousek absolvoval konzervatoř Jaroslava Ježka v Praze (obor rocková kytara) a sídlí v Brně. Jako kytarista, zpěvák a basista působí na české jazzové, rockové a popové scéně. Je členem brněnského big bandu B-Side Band, vedle četných hudebních spoluprací vede vlastní hudební projekty, mj. Jiří Kalousek Trio. Vyučuje hru na kytaru a zpěv.

Jaroslav Šťastný (um. pseud. Peter Graham) je hudební skladatel a improvizátor. Vyučuje na brněnské JAMU. V kontextu české hudby představuje spíše neakademický typ se zájmem o nekonvenční přístupy ke kompozici. Jeho osobitý a nevyzpytatelný klavírní styl je více než s hudebními vzory spojen s jeho výtvarnou tvorbou, která spojuje abstraktní myšlení s fragmenty reálného světa: ze spontánně „hnětené“ zvukové hmoty se občas vynořují úryvky známých i neznámých citátů zasazených do bizarního kontextu. Kromě klavíru rád využívá i další klávesové nástroje: cembalo, el. piano a Hammondovy varhany.

Pavel Zlámal je klarinetista, saxofonista, improvizátor a skladatel působící v Brně. Absolvoval konzervatoř v Teplicích a JAMU v Brně. Nyní je pedagogem saxofonu na katedře jazzové interpretace JAMU. Mimo své vzdělání v hudbě klasické a působení na jazzové scéně se dále orientuje na hudbu soudobou, experimentální a improvizaci. Pracuje s širokou škálou hudebních praktik a tendencí – od jazzových, freejazzových přes techniky soudobé hudby až po zvukově experimentální a volně improvizaci.

Dar

Pavel Zlámal

SOBOTA
17/6/2023
19⁰⁰

Besední dům

IN SITU

Besední dům, foto Stěpán Plucar

IN SITU

SUSANA SANTOS SILVA (1979)

All The Rivers

Susana Santos Silva trubka

FRANZ HAUTZINGER (1963)

Gomberg

Franz Hautzinger čtvrttónová trubka

PŘESTÁVKA

PHILIP CORNER (1933)

The Art of No Art (výběr) (2022)

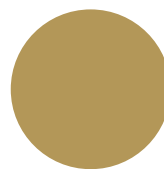
Hilary Jeffery alpský roh

FRANZ HAUTZINGER,
HILARY JEFFERY (1971),
SUSANA SANTOS SILVA

In Situ, premiéra

Franz Hautzinger čtvrttónová trubka
Hilary Jeffery trombon
Susana Santos Silva trubka

Projekt vznikl z iniciativy Expozice nové hudby.

Setkání tří výrazných osobností současné improvizální hudby. Rakouský trumpetista Franz Hautzinger patří ke stylotvorným tvůrcům, který zasahuje do vývoje improvizované hudby již tři desítky let, podobně jako v Berlíně žijící fenomenální britský trombonista, skladatel a improvizátor Hilary Jeffery. Portugalská, ve

Švédsku usazená trumpetistka Susana Santos Silva zastupuje naopak nejmladší generaci improvizujících umělců. Její hudba je však již mimořádně vyzrálá, plná fantazie a nové senzibility.

A meeting of three distinctive figures of contemporary improvised music: the Austrian trumpeter Franz Hautzinger is a style-setter who has had an impact on the evolving improvised music for three decades now, similarly to the phenomenal Berlin-settled British trombonist, composer and improviser Hilary Jeffery; by contrast, the Portuguese trumpeter Susana Santos Silva, who lives in Sweden, represents the youngest generation of improvisers, yet her music is already exceptionally mature, full of imagination and a new sensibility.

Tak jako všechny řeky plynou do moře, tak i všechny zvuky vyluzované Susaninou trumpetou proudí nepřerušovaným tokem nevědomého uměleckého mistrovství. Zdrojem tohoto mistrovství je život. Výsledkem je okamžik otevřenosti a kouzla. Když se sama se svou trumpetou postaví na pódium, je naplněna beznadějí a obětavostí, otevírá brány místa, kde rozum nedokáže přežít. Nemůže být nic krásnějšího než ona křehkost, která charakterizuje nás lidi. Tato křehkost nám dává sílu. Umožníme-li jí, aby se svezla na mořských vlnách, otevíráme se životu způsobem tak neukotveným, že žádná pomíjivá bouře nedokáže změnit náš směr. Je to nadčasové tuláctví neustále inspirované zvědavým dítětem, které nikdy nepřestává poznávat a stále nachází potěšení.

Susana Santos Silva je portugalská trumpetistka, improvizátorka a skladatelka sídlící ve švédském Stockholmu. „Jedna z nejzajímavějších improvizátorek na světě“ podle časopisu Downbeat se vyznačuje osobitým uměleckým přístupem, vycházejícím ze širokého spektra vlivů sahajícího od klasické a soudobé hudby k jazzu

a texturálnímu zvukovému umění. Inspiraci čerpá z dalších oblastí uměleckého vyjádření, jako jsou obraz/video a pohyb, v nichž se angažuje rovněž. Zajímá se o rozšiřování zvukových možností svého nástroje a tvůrčí průzkum propustných hranic vnímání, žánrů a médií. Vedle sólové praxe spolupracuje v rámci svých projektů *Impermanence a Life and Other Transient Storms* i v kapelách s Kajou Draksler, Torbjörnem Zetterbergem, Hampusem Lindwallem a mnoha dalšími projekty i skupinami. Velmi žádaná jsou její vystoupení s Fredem Frithem, Anthony Braxtonem, Evanem Parkerem, Joëlle Léandre, Paulem Lovensem, Hamidem Drake, Matsem Gustafssonem, Catherine Christer Hennix nebo Ictus Ensemble.

Tlukoucí, vlnící se a sebeobjevné zvuky se vynořují z ticha a vyzývají nás, abychom se ponořili do jiného světa. Zvuky – jsou to vůbec zvuky? –, které se nás zvláštním způsobem dotýkají, hovoří k nám, snad na pozadí obrovské temné prázdnoty, každý zvuk je plný významu, jsou to chvíle extáze. Je na nás, abychom tomu věnovali pozornost, vstřebali, co je nám zde předkládáno, a využili té naprosté svobody interpretace a asociace.

Franz Hautzinger je jedním z nejpłodnějších hudebníků na rakouské scéně, spolupracoval s mnoha jmény mezinárodní avantgardy, provozoval vlastní kapely (*Regenorchester*, *Gomberg*, *Dachte Musik*). Mezi jeho spolupracovníky patří Keiji Haino, Hamid Drake, Jamaldeen Tacuma, ONCEIM, Otomo Yoshihide, Butch Morris, Lou Reed, Zeitkratzer,

Fennesz, Derek Bailey, Phil Niblock a mnozí další. Hru na čtvrttónovou trumpetu Hautzinger povýšil na úplně novou rovinu vyjádření, vyluzuje bizarní zvuky a hluky. V sólových vystoupeních vytváří smělá zvuková prostředí, která vyznívají spíše jako elektronická hudba než jako trumpeta.

Philip Corner nedávno prodal svůj starý švýcarský alpský roh Hilary Jefferymu a pak mu zaslal i svou knihu k prozkoumání a interpretaci s tím, že některé stránky by mohly fungovat v rámci tří nebo čtyř oktáv nástroje, přičemž glissanda mají být interpretována jako průjezd harmonickou řadou. Ačkoliv skladby v této knize byly původně koncipovány pro klavír a prozkoumávají ná-

sobky jedné tóniny v několika oktávách, řada z nich je snadno použitelná i v jiných instrumentacích. Hilary si vybral sérii těchto kusů a spojil je do kompletního programu pro sólový alpský roh. Hilary původně nahrál řadu Cornerových kusů pro trombon společně se svým učitelem Jamesem Fulkersonem pro CD *Extreme Positions* (2007), které vyšlo u New World Records.

Hilary Jeffery se narodil v roce 1971 v Surbitonu v Anglii a působí jako hudebník. Po studiích na Dartington College of Arts, na University of York a u Jamese Fulkersona na European Dance Development Centre v Arnhemu začal žít barvitý hudební život v mnoha koutech světa, a to v divadlech, jazzových klubech, katedrálách, nočních klubech, na festivalech, v tanečních studiích, barech, kinech, galeriích, na ulicích, v lesích i na horách. Hilary skládá, hraje na trumpetu, trombon, tubu a klavír, používá elektroniku a někdy i zpívá. V současnosti žije v Berlíně, kde hraje v mnoha skupinách, např. *Zinc & Copper*, *Minor Tom*, *Tonaliens*, *Inconsolable Ghost*, *Mullet* a *Mouse On Mars Dimensional People Ensemble*. Skládal hudbu pro David Kweksilber Big Band (Amsterdam), *Slagwerk Den Haag*, *Acousmonium* (Groupe de Recherches Musicales v Paříži), *Zagreb Experimental Ensemble* i pro vlastní ansámbl. Vjem tichého prostoru, který zakoušel při cestě Saharou v roce 1990, představuje v jeho tvorbě ústřední a nosný vliv.

NEDĚLE
18/6/2023
15⁰⁰
Kamenná kolonie
a okolí

BCO ROZŠÍŘUJE REALITU KAMENNÉ KOLONIE

Kamenná kolonie, foto K. O. Hrubý, 1955, ze sbírky Muzea města Brna

BCO ROZŠÍŘUJE REALITU KAMENNÉ KOLONIE

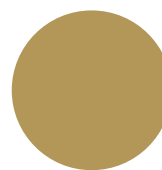
Roztroušeno po Kamence
procházka po Kamenné kolonii
rozšířená o svébytnou hudební kompozici

MICHAL NEJTEK (1977)

The Stone Colony (2023)

BCO – Brno Contemporary Orchestra
dirigent **Pavel Šnajdr**

Kamenná kolonie před rokem 1939, zdroj Archiv města Brna

Projekt BCO a Michala Nejtky rozšiřuje realitu bývalé dělnické kolonie. Žádné historické informace nabízené pomocí headsetů, ale komponovaná a improvizovaná hudba znějící z oken a zápraží obytných domů. Posluchači si sami určují průběh skladby procházením po zákoutích zabydleného lomu.

A project by BCO and Michal Nejtek augments the reality of the former workers' colony. No historical information is offered through headsets, but composed and improvised music sounds from the windows and doorsteps of residential buildings. Listeners determine the course of the piece by walking through the corners of the inhabited quarry.

Kamenná kolonie vznikala od začátku dvacátých let dvacátého století jako nouzové bydlení pro zaměstnance Kohnovy cihelny a pozdější Beránkovy štěrkovny. Hezky o tom píše Jiří Mahen ve svém románu *Nejlepší dobrodružství* (1929). Začátkem osmdesátých let minulého století se do malých domků začali stěhovat umělci a lidé, kteří si cenili zvláštní pospolitosti, a přesto se nechtěli vzdát života ve městě. Až v devadesátých letech byla do budována základní infrastruktura, z bývalých potravin se stal Duckbar a v úzkých uličkách se začaly objevovat lavičky, občasné galerie a okenní a zápražní krámký.

Nejprve se nad Kamennou kolonií v Brně rozezní fanfáry, taková dechovka zhudebňující dělnickou písničku *Kluci ze Staráku*, kterou zpívali flamendři v cihlářské hospůdce na Vinohradech, ale i u Viktora nebo u Džindžily na Vídeňské. Z této a pak z poněkud posmutnělé písničky Václava Málka *Hodina za hodinou* vychází materiál site-specific kompozice **Michala Nejtky – The Stone Colony**, která vznikla na objednávku festivalu a BCO. K žesťovým nástrojům nad Kolonkou se přidávají dřeva, bicí a nahrávky, které jsou roztroušeny po kolonii. Posluchači se mohou procházet a dotvářet si vlastní podobu skladby. Běžná realita nedělního odpoledne je rozšířena o hudební zážitek i o trochu historie s lokalitou spojené.

Viktor Pantůček

NEDĚLE
18/6/2023
19⁰⁰
Besední dům

BCO ROZŠÍŘUJE REALITU BESEDNÍHO DOMU

BCO © Marek Olbrzymek

BCO ROZŠÍŘUJE REALITU BESEDNÍHO DOMU

EDGARD VARÈSE (1883–1965)

Hyperprism (1922–1923)

DANIEL MATEJ (1963)

JMF for DM (2019–2022)

MICHAL NEJTEK

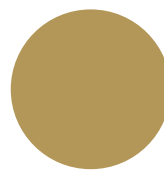
The Stone Colony, premiéra (2023)

LOUIS ANDRIESEN (1939–2021)

Workers Union (1975)

BCO – Brno Contemporary Orchestra
dirigent **Pavel Šnajdr**

Koncert vznikl ve spolupráci s Expozicí nové hudby.

Ve zdech Besedního domu se nacházejí cihly z Kohnovy cihelny, jejíž zaměstnanci si vybudovali Kamennou kolonii. Pomocí koláže skladeb dvacátého a dvacátého prvního století a premiérové skladby Michala Nejtky se BCO pokusí rozšířit realitu Besedního domu o historickou i současnou zvukovost Kamenné kolonie.

The walls of the Besední dům contain bricks from the Kohn Brickworks, whose employees built the Stone Colony. Using a collage of twentieth and twenty-first century compositions and a premiere piece by Michal Nejtek, the BCO will attempt to augment the reality of the Besední dům with the historical and contemporary sonorities of the Stone Colony.

Ucho je mimořádně náchylné k normování, proto má každá doba svůj zvuk a proto má každá doba, každá epocha a každá lokalita svoji hudbu. Normotvorným uchem je obdařen i skladatel, který slyší hudbu svoji doby a tu zaznamenává. Partitura je v tom okamžiku technickým či architektonickým výkresem, podle kterého má být vybudována stavba, znějící kompozice proměňována nuancemi v materiálech, ozdobách, funkcích či barvách. V určitých momentech se však zvuk i hudba doby vyčerpá a v uších skladatele se rozezná jiná hudba a ta je pak nově a jinak, ale pořád s přísnými pravidly narýsovaná a interpretu konstruována. Jsou však i skladatelé, kteří si hudbu představují a ti pak partitury nerýsují, ale kreslí se silnou potencí, potencialita uspokojení je rozšířena o potenciality interpretů a posluchačů. Notokresba se stává vzdálenější dobovému zvuku i hudbě a je pak interpretační výzvou ke zkreslení či vysvětlení. Existují však i hudební představy, které nemohou a nesmějí být normovány kodifikovaným systémem notací, neboť by tím ztratily potencialitu uspokojení.

Jak by psal a četl partituru ten, co neumí číst a psát noty, nebo ten, který číst a psát nechce, protože již vše bylo napsáno, nebo to, co hodlá sdělit, v notách napsat nejde? A jak to pak číst, natož hrát?

Existuje spousta hudeb a jen menšina z nich je notovaná. Partitura přestává být výkresem, kresbou či instrukcí a stává se na jedné straně samostatným médiem a na straně druhé naprostou zbytečností. Komponuje se v reálném čase, zápis do nějakého neznějícího systému je pouhou ztrátou času či dokonce riskantním prostředkem likvidace onoho neznámého, nečekaného a nezdeformovaného „tady a teď“. Ono to však bude složitější, jelikož i notovaná hudba zní pouze „tady a teď“.

Rozeznáváme tak nejaktuálnější a nezdeformovanou hudbu, a přesto se věnujeme něčemu dávno minulému. Tenkrát to tady totiž bylo hodně jiné. V polovině devatenáctého století bylo Brno malé městečko obehnané hradbami čekajícími na zbourání. Gottlieb Kohn se svými syny rozjížděl cihlářský business a Theophil Hansen stavěl synagogy. Pak se to však stalo a v Brně vznikli Češi. Jedni si zaplatili pompézní stavbu Besedního domu a ti druzí v třísměnném provozu dělali v Kohnově cihelně, jedné z největších v Rakousku-Uhersku. Tato česká obyvatelstva se příliš nepotkávala, a tak po 150 letech nastal čas to snad napravit. Doba již setřela rozdíly mezi důmyslnou kompozicí Hansenovou a spontánní improvizací upracovaných cihlářů, Besední dům i Kamenná kolonie se staly kulturními památkami. I obyvatelstva se již dávno promíchala. Realita se ustálila ve slyšitelném šumu jednadvacátého století.

Rozhodli jsme se dnešní realitu rozšířit, a to ne za pomoci svůdných technologií a atraktivních headsetů, ale tak nějak tradičně, pomocí kompozice a improvizace. Rozhodli jsme se zpřítomnit historii a rozšířit realitu o něco, co je, ačkoliv se tváříme, že to už není. Rozhodli jsme se propojit kompozici a improvizaci, noblesní měšťany a udřené dělníky, Besední dům a Kamennou kolonii. Rozhodli jsme se rozšířit normotvorné ucho, protože věříme, že by to všechno mohlo být i jinak.

Před sto lety, třemi měsíci a třinácti dny měla premiéru skladba *Hyperprism* Edgarda Varèse. Byla to ostuda, Varèse totiž slyšel jinou hudbu, než která zněla v dané době. Skladba je určená pro dechy a velkou skvadru bicích a překračuje obyčejné tři rozměry,

jež jsme schopni sledovat. O množství skladeb jsme četli, že jsou výborné, aniž bychom je slyšeli, o této skladbě si můžeme přechíst, že to byl propadák, a rozhodně stojí za poslouchání. Je jiná, spontánně improvizáční, ačkoliv striktně notovaná.

JMF for DM pro instrumentální soubor je jednou z několika verzí skladby, která byla nejprve zkomponována pro flétnu s preparovaným klavírním doprovodem, poté pro barokní flétnu (traverso) sólo, pro flétnu s doprovodem instrumentálního souboru, a nakonec pro instrumentální soubor, bez zjevného určení sólisty.

Ve skladbě se realizuje jednak záměr napsat skladbu, v níž by veškerý materiál vycházel ze společného partu jako jediného zdroje informací pro všechny, jednak záměr vytvořit tzv. slovní partituru, v níž zcela chybí tradiční notový zápis a veškeré pokyny k akci jsou vyjádřeny slovními instrukcemi. Partitura *JMF for DM* je tedy (s výjimkou Cody) souborem slovních instrukcí společných pro celý, nástrojově blíže nespecifikovaný soubor.

Obsah skladby by se dal popsat jako průchod různými zvukově-výrazovými poli, která vytvořila hudba minulého století, od netónových hlukových struktur přes dodekafonii až po zvukově-barevné pole tzv. bílé diatoniky. Jako přechod od brutality každenního života ke stavu ztišení myslí a srdce a (jak by řekl John Cage) „připravenosti vnímat božské vlivy“.

Zkratka v názvu znamená *Jesu meine Freude* a ono *for DM* je soukromou záležitostí skladatele. (Daniel Matej)

My sme kluci ze Staráku, my honíme parádu.
Práce se nám utopila na Vídeňské v kanálu.
Když sme ju šli vytahovat, ona hrozně smrděla,
Franta křičí: Nechte ju tam!, ona by nás bolela.

Mám dojem, že hudba (a nová hudba zvláště) má smysl pouze tehdy, pokud je v jejím nitru skryta nějaká životodárná emoce, nějaké duchovní pozadí, které může žít a napájet rozdílné tvary a různý materiál. Do skladby *The Stone Colony* jsou zaklety dvě písně, jejichž výraz a význam je protikladný, a z tohoto napětí vyrůstá, jak doufám, nová kvalita. Skladba je věnována brněnské Kamenné kolonii a všem, kteří doufají v nově a lepší zítřky.
(Michal Nejštek)

Workers Union z roku 1975 holandského skladatele Louise Andriesena vyžaduje od interpretů hru až do úplného vyčerpání, jako při práci na nekonečném pásu továren či při politických protestech za zlepšení svých životních a pracovních podmínek. Skladba je napsána pro volné obsazení hlasitých nástrojů. Melodicky je

spíše neurčitou – instrumentalista si vybere střední výšku a od té se pohybuje dle partitury nahoru či dolů. Základním pilířem je striktní rytmus, který je rozvrstven do uzavřených celků. Tyto sekce připomínající opakující se činnost při pásové výrobě lze opakovat tolikrát, kolikrát si dirigent přeje, což má za následek různé délky provedení. Každý nástroj hraje různé noty, které sledují stejný rytmus a vzestupné nebo sestupné vzory. Vzniká tak atonální kus s mnoha polyfonními frázemi. Ve skladbě jsou místa, kde se soubor rozdělí na dvě skupiny, které se poté zase spojují v dobře namazaný stroj.

Viktor Pantůček

Soubor **BCO – Brno Contemporary Orchestra** byl založen v roce 2011 s cílem hrát současnou světovou hudbu v Česku a českou hudbu po celém světě (s přesahy k hudbě 20. století). Jeho snahou je oslovit soudobou hudbou posluchače a ukázat jim, že může být součástí každodenního života. Kompaktními dramaturgickými celky a originálními projekty, jako je spojení hudby s ostatním uměním (film, výtvarná umění, architektura, tanec...), se snaží být atraktivní nejen pro publikum, ale i pro skladatele, které chce podněcovat k tvorbě nových děl na míru orchestru. Zakladatelem, uměleckým vedoucím a šéfdirigentem BCO je Pavel Šnajdr.

Pavel Šnajdr absolvoval obory skladba a dirigování na JAMU. Jako člen skladatelského sdružení Bezmocná hrstka byl dvakrát oceněn ve skladatelské soutěži Generace. S brněnským souborem *Ars incognita* premiéroval na čtyři desítky skladeb soudobých autorů; některé z nich vyšly na CD. V roce 2001 s tímto souborem vystoupil na Pražském jaru a v roce 2005 na festivalu Pražské premiéry. Spolupracoval s předními českými symfonickými orchestry a divadelními scénami (mj. s filharmonii brněnskou, královéhradeckou a teplickou, Národním divadlem Praha, Státní operou Praha, Divadlem J. K. Tyla v Plzni, Moravským divadlem Olomouc). V letech 2004–2007 byl angažován v Národním divadle Brno, s nímž se zúčastnil japonského turné; v současné době v něm opět působí jako dirigent Janáčkovy opery.

Pavel Šnajdr © Jan Prokopius

Daniel Matej ⁽¹⁹⁶³⁾

skladatel, interpret, pedagog a organizátor hudebního života, studoval hudební teorii a kompozici na VŠMU v Bratislavě, na Národní konzervatoři hudby a tance v Paříži a na Královské konzervatoři v Haagu, konkrétně u Louise Andriessena, Juraje Beneše, Ivana Paríka a Betsy Jolasové. V kompozici se poté zdokonaloval na mnoha mezinárodních skladatelských kurzech (např. u Luca Ferrariho, Henryka Mikołaje Góreckého, La Monte Younga, Luigi Nona, Jamese Tenneyho nebo Iannis Xenakise).

Daniel Matej je iniciátorem, zakladatelem a uměleckým vedoucím různých hudebních uskupení a projektů, jako jsou VENI ensemble, VAPORI del CUORE, don@u.com, OVER4tea, studEND.doc, VENI ACADEMY či Mi-65. V roce 1989 inicioval vznik Večerů nové hudby, stál u zrodu obnovené Československé (1990) a potom i Slovenské (1994) sekce Mezinárodní společnosti pro soudobou hudbu (ISCM). V letech 2004–2005 byl členem výboru festivalu soudobé hudby Melos-Étos a v letech 2008–2009 jeho předsedou a uměleckým ředitelem. V roce 2010 vytvořil (s Mariánem Lejavou a Ivanem Šillerem) projekt VENI ACADEMY a o rok později cyklus koncertů Hudba dneška v SNG. Jeho nejnovějším projektem je cyklus koncertů v Banské Bystrici (Nová) hudba na rázcestí (2023).

Jako aktivní hudebník spolupracoval s mnoha umělci; jmenujme Roberta Aitkena, Louise Andriessena, Güntera Müllera, Steva Reicha, Jona Rosea, Elliotta Sharpa nebo Daana Vande-walleho. K interpretům jeho hudby patří Arcana Ensemble, Helga Varga Bach, fama Q, Zoltán Gyöngyössy, Hilliard Ensemble, Ives Ensemble, Zygmunt Krauze, Anne La Berge, Marián Lejava, LOTZ Trio, Melos Ethos Ensemble, Musica aeterna, Milan Osadský, Milan Paľa, Jon Rose, Slagwerkgroep Den Haag, Nora Skuta, Ronald Šebesta, Ivan Šiller, Eva Šušková, John Tilbury, VAPORI del CUORE, VENI ACADEMY a VENI ensemble. Je autorem četných zvukových instalací, jeho skladby jsou zaznamenány na několika audio nosičích domácí i zahraniční produkce.

Jako pedagog působí na vysokých školách v Banské Bystrici, Bratislavě a v Brně, kde se zaměřuje na oblast kompozice, teorie kompozice, dějin hudby a multimédií, analýzy hudby a interpretační praxe. Byl lektorem a porotcem mnoha skladatelských a interpretačních soutěží a kurzů. Píše odborné texty, které publikuje v domácích i zahraničních periodikách.

MÍSTA KONÁNÍ

BESEDNÍ DŮM:

Komenského náměstí 8, 602 00 Brno

KAMENNÁ KOLONIE:

Kamenná, 639 00 Brno

PRODEJ A REZERVACE VSTUPENEK

PRODEJ VSTUPENEK

- on-line: www.filharmonie-brno.cz
- v předprodeji Filharmonie Brno, Besední ulice, 602 00 Brno
PO–PÁ 12:00–18:00 h
- ½ hodiny před koncertem v místě jeho konání

REZERVACE VSTUPENEK

- on-line: www.filharmonie-brno.cz
- e-mail: predprodej@filharmonie-brno.cz
- ☎ +420 539 092 811

Změna programu a účinkujících vyhrazena!

Projekt se uskutečňuje za finanční podpory
Ministerstva kultury ČR a statutárního města Brna

MINISTERSTVO
KULTURY

B | R | N | O

Za spolupráci děkujeme

TIC BRNO ←

AZLARM

Expozice nové hudby 2023

Programový katalog

Texty připravili: George Cremaschi, Kai Fagaschinski,
Franz Hautzinger, Hilary Jeffery, Daniel Matej, Viktor Pantůček,
Annabelle Plum, Susana Santos Silva, Jaroslav Štátný,
Michael Thieke, Žaneta Vítová, Pavel Zlámal

Redakce: Eva Křížková, Daniel Matej

Za poskytnutí historických fotografií děkujeme

Archivu města Brna (sign. XIII 249, XXa 215)

a Muzeu města Brna (inv. č. MuMB E 16.645/21.495).

Překlady: Štěpán Kaňa

Grafická úprava a sazba: Petr Tejkal

Redakční uzávěrka 7/6/2023

Náklad 150 ks

Filharmonie Brno, příspěvková organizace

Komenského náměstí 534/8

602 00 Brno

☎ +420 539 092 801

www.filharmonie-brno.cz